

пространеното отъ тъхъ е *бразилската хевеа* отъ рода на фикуса, който у насъ служи като стайно декоративно растение. Но хевеата е много по-голъма отъ фикуса. Кората на дървото се наръзва и отъ раната изтича бълъ, подобенъ на млъко сокъ, на име *латексъ*. Ту земцитъ събираятъ латекса, който или направо се занася въ фабрикитъ за гума, или пъкъ се преработва и се получаватъ буци, топки отъ сировъ каучукъ.

Презъ миналия въкъ Америка е била единствената, която е произвеждала сировъ каучукъ. Бразилия е про-

Фабриката за буна въ Шкопау

извеждала най-добрия каучукъ въ свѣта. Но презъ 1876 г. англичанинътъ Уйкхамъ успѣлъ съ хитростъ да пренесе семето отъ каучуковото дърво въ Англия за Лондонската ботаническа градина. По-късно растението се пренася на островъ Цейлонъ, где то днесъ има най-голъмитъ каучукови плантации на свѣта. Отъ островъ Цейлонъ, Индия и Малайския архипелагъ днесъ се получава повече каучукъ, отколкото отъ неговата родина — Бразилия.